

Scrisoare

Aurel Oancea

(unui prieten plecat pe lumea cealaltă)

Pe-aici sunt toate cum le știi:
Din ziua-n care ai plecat,
Doar clipele-s mai cenușii,
Iar noi prea mult nu ne-am schimbat,

Suntem la fel de furioși.
Să umplem timpul, uneori,
Mai dăm cu pietre-n păcătoși,
Călcăm pe flori nepăsători,

Ne batem joc de cel mărunț,
Mai prindem câte-un cântec și-l
Ucidem, căci prea multe sunt,
Mai înghionțim vreun copil,

Dar plângem când suntem loviți,
Ne revoltăm când nu avem
Motive să fim preamăriți.
Ni-i viața, parcă, un blestem!...

Suntem, mulți, bolnavi de urât
(Iubirea-i dusă în povești)
Și nu-mi doresc acum decât
Să fiu acolo unde ești.